

[C. J. F. Sven.]

demokratiet, kan bøje os i Støvet og sige, at dér kan vi, hvor gerne vi end vilde, ikke naa højere op. Men det interesserer os i denne Forbindelse heller ikke, ikke det tibterste.

Og hvad saa Logikken angaar — ja, det er jo lidt svært at vide for mig, hvad den højtærede Minister her egentlig mener. Jeg ved ikke, om man kan sige, at der i den nuværende Socialordnings Princip er en saa fortræffelig Logik, at vor Kritik af den kan betragtes som ulogisk, eller at den foreslaaede Socialreform i den Grad er baaret af en saa fortræffelig Logik, at man netop i saa Henseende kan pege Fingre ad andre Forslag, der søger at løse delvis de samme Problemer, som den højtærede Minister gennem sit Reformforslag har søgt at løse. Det kan jeg neppe tro.

Jeg skal da saa paa dette Punkt ende med at give Ministeren Svaret: Naar vi har dristet os til at stille vort eget Folkeforsikringsforslag op, uden at vi mener, at der ligger nogen Modsigelse i samtidig at nære Betæneligheder overfor de forøgede Udgifter ved den af Ministeriet foreslaaede Socialreform, saa ligger det i, at de to Byrder ikke kan sammenlignes. Og hvorfor kan de ikke sammenlignes? Fordi den Byrde, vort Forslag paalægger Samfundet og derigennem den enkelte Borger, dels er af den Beskaffenhed, at den rent psykologisk lettere bæres af det enkelte Individ, dels er saaledes fordelt, at den i Modsætning til Byrden ved Socialreformen ikke hindrer den Kapitalopsparing, uden hvilken et sundt Samfund ikke kan trives.

I sine økonomiske Betragtninger var den højtærede Minister derefter i en Strejfbemærkning inde paa Huslejeloven. Det gjorde mig virkelig ondt! Skal Huslejeloven nu ogsaa benyttes i Debatten om den sociale Reform? Det gør mig ondt, ikke alene fordi jeg synes: skal vi saa langt ud! men ogsaa fordi jeg synes, at det var et Argument, som med den Logik, der i øvrigt bærer den højtærede Socialministers Diskussion, ikke var helt paa sin Plads. Den højtærede Socialminister gjorde sig her skyldig i det, vi Jurister i gamle Dage paa Universitetet lærte var en *petitio principii*. Den højtærede Minister gik nemlig ud fra som bevist, at et eventuelt Bortfald af Huslejeloven nødvendigvis vilde medføre en Stigning af Lejen i København. Ja, den højtærede Minister nikker, det er altsaa det, Ministeren er gaaet ud fra, Beviset. Har man Lov til i en offentlig Diskussion at sige: Her taler man om økonomiske Vanske-

ligheder, og saa gaar man hen og forærer disse fæle Grundejere i København 10 Mill. Kr., ja, for at det ikke skulde være Usandhed, kunde det i givet Fald blive 25 Mill. Kr.; det har man Raad til! Har man Lov til at sige det, uden at man har nogen som helst Sikkerhed for, at Paastanden er rigtig? (*Rager*: En til Vished grænsende Sandsynlighed). Nej, aldeles ikke, man har paa dette Omraade ingen som helst Vished. Og er det ikke karakteristisk, at da jeg i i min første Tale var inde paa at kritisere de Beregninger, der af den højtærede Minister er foretaget over Udgifterne ved Socialreformen, og som er oplyst ved talrige Bilag til Lovforslaget, saa sagde den højtærede Minister: Ja, men det er noget, mine Embedsmænd har lavet, det kan jeg virkelig ikke have Ansvar for. Det var muligt, sagde den højtærede Minister, at det blev meget mindre. Ikke desto mindre benytter den højtærede Minister et endnu løsere Grundlag til i Diskussionen at slaa fast, at Huslejelovens Bortfald i alle Tilfælde vil medføre en Million-Gave til Grundejerne. (*Holger Larsen*: Tal med Dr. Fraenkel derom!). Jeg taler meget gerne med det ærede Medlem Hr. Fraenkel, meget gerne, men det kunde jo ogsaa være, at det ærede Medlem paa dette Punkt havde Uret. Det er min faste Overbevisning, at et eventuelt Bortfald af Huslejeloven ikke vil medføre den af den højtærede Socialminister antagne Følge, men indtil det har vist sig, maa vi saa ikke bede om at faa det holdt udenfor Diskussionen her! Det kan benyttes i en Diskussion om selve Huslejeloven, men det kan saa sandelig ikke benyttes i en Diskussion om Socialreformen. Jeg tilbageviser ganske enhver Betragtning i saa Henseende gaaende ud paa, at man i de Muligheder, Huslejelovens Bortfald indebærer, kan anføre Argumenter mod os.

Hvad i øvrigt den højtærede Ministers mere saglige Bemærkninger angaar — ja, jeg vil ikke sige, at de Bemærkninger, den højtærede Minister paa tidligere Punkter af sin Tale gjorde, ikke var saglige, men maa jeg sige: mere faglige Bemærkninger, skal jeg tillade mig at fremdrage tre.

Det ene Spørgsmaal var Spørgsmaalet om Alimenterne. Den højtærede Minister mente, at jeg paa en Maade havde taget Alimenterne i Forsvar, idet jeg havde ment, at de Foranstaltninger, der foreslaas her i Lovforslaget, var alt for strenge, drastiske, drakoniske (*Socialministeren* [Steincke]: Skrappel).... skarpe. Ja, jeg indrømmer, jeg søgte at finde de